

Sátoraljaújhely, 1906. július 17. – New York, 1988

Kisiparoscsaládban született, apja cipésmester volt. Elemi és középiskolai tanulmányait Sátoraljaújhelyen végezte. A budapesti tudományegyetemen jogi oklevelet szerzett, majd letette az egységes ügyvédi és bírói szakvizsgát. 1930-tól az Országos Függetlenségi Kossuth Párt tagja.

1945-ben átlépett a Független Kisgazdapártba. A Rákospalotai Nemzeti Bizottság és az ideiglenes képviselő-testület tagja. Kinevezték kincstári ügyésszé, majd főügyész-helyettesé. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a nagy-budapesti választókerületben pótképviselő lett, 1946. november 28-án behívták a törvényhozásba. A Ruházati Anyagraktár Rt. felszámoló bizottságában az FKGP megbízottja. Nagy Ferenc 1947. június 2-i lemondatása és emigrációba kényszerítése után súlyos ellentétbe került az új, baloldali pártvezetőséggel, fegyelmet indítottak ellene, s az FKGP Politikai Bizottsága 1947. június 25-én kizárta a pártból, ugyanakkor megtarthatta a mandátumát. Ezután a Pfeiffer Zoltán vezette Magyar Függetlenségi Párthoz csatlakozott.

Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választások után a nagy-budapesti választókerület mandátumával igazolták. November elején tagja lett az MFP újjáválasztott politikai bizottságának. A mentelmi bizottság Pfeiffer Zoltán elleni eljárása során Ráth Andrással együtt megfogalmazott kisebbségi véleményében elutasította a koncepciók eljárást. Az Országos Nemzeti Bizottság november 20-án – az MFP többi képviselőjéhez hasonlóan – törvénytelen módon megsemmisítette mandátumát.

Még november folyamán elhagyta az országot, előbb Ausztriában, 1950-ben, Svájcban élt, később az Egyesült Államokban telepedett le. Bekapcsolódott a politikai emigráció munkájába, 1949-től tagja volt a Magyar Nemzeti Bizottmánynak. Többször élesen bírálta az emigráció vezetőit, Nagy Ferenc ellen összeférhetetlenségi indítványt is tett, de ezt a bizottmány végrehajtó bizottsága elutasította.